

Isaac Newton Institute for Mathematical Sciences

بیستمین سال تاسیس
پژوهشگاه دانش‌های بنیادی
۱۳۸۸-۱۳۸۸

مؤسسه‌ی علوم ریاضی ایزاک نیوتن

رشید مؤسسه، به سمت نایب‌رئیس منصوب شدند. اولین نشست کمیته‌ی هدایت علمی مؤسسه در ۱۹۹۰ برگزار شد، کمیته به رئیس مؤسسه توصیه کرد اولین برنامه‌های مؤسسه در زمینه‌های توپولوژی در ابعاد کم‌شمار و نظریه‌ی میدان و نظریه‌ی دینامو باشند و در ژوئیه‌ی ۱۹۹۲ آغاز شوند. مؤسسه رسماً در سوم ژوئیه‌ی ۱۹۹۲ آغاز به کار کرد و در این هنگام هشت برنامه‌ای که موضوع کارِ دو سال اول مؤسسه شدند در مراحل پیشرفته بودند و دعوت‌نامه‌ها برای تقریباً تمام شرکت‌کنندگان سال اول و بسیاری از شرکت‌کنندگان سال دوم فرستاده شده بود. گشایش رسمی ساختمان مؤسسه با حضور رئیس دانشگاه و درک ادینبرو و ملاقات این دو با پژوهشگران میهمان در روز ۳۰ اکتبر ۱۹۹۲ انجام شد.

رؤسای مؤسسه از آغاز تا کنون به شرح زیر بوده‌اند:

مایکل آتیه ۱۹۹۱-۱۹۹۶

کیت موافت ۱۹۹۶-۲۰۰۰

جان کینگمن ۲۰۰۱-۲۰۰۶

دیوید والاس ۲۰۰۱ تا کنون.

قضیه‌ی آخر فرما

در ۲۳ ژوئن ۱۹۹۳ سه سخنرانی آخر در برنامه‌ای با عنوان L-Tابع‌ها و حساب، اندرو والیز اثبات قضیه‌ی آخر فرما را اعلام کرد. کسی بعد معلوم شد که در اثبات شکاف‌هایی وجود دارد. ریچارد تیلور که در آن زمان در کمپریج بود و در سخنرانی‌ها شرکت داشت برای پرکردن شکاف‌ها شروع به همکاری با والیز کرد و با انتشار دو مقاله‌ی مشترک اثبات کامل شد.

تاریخچه

سال‌ها بود که احساس می‌شد انگلستان به مؤسسه‌ای ملی برای ریاضیات و فیزیک نیاز دارد. تحقق این اندیشه زمانی امکان‌پذیر شد که کالج‌های کمپریج، به‌ویژه کالج سنت‌جان و کالج ترینیتی (از طریق تراست آیزک نیوتن)، مبالغی را برای شروع کار تضمین کردند. کالج سنت‌جان پیشنهاد کرد روی زمین‌های متعلق به کالج در کمپریج غربی ساختمانی به این منظور بسازد و قول داد تا ۵ سال ۱۵۰ هزار پوند برای اجاره‌ی زمین کمک کند. کالج ترینیتی نیز پیشنهاد کمکی ۲۰ هزار پوندی در هر سال برای هزینه‌های جاری ۵ سال اول کرد. بدنبال حمایت انجمن ریاضی لندن (LMS) و مذاکرات با شورای پژوهش‌های مهندسی و علوم (SERC: Science and Engineering Research Council) که اینک شورای پژوهش‌های مهندسی و علوم فیزیکی (EPSRC: Engineering and Physical Sciences Research Council) نام‌گرفته است، این شورا از دانشگاه‌های مختلفی که مایل به تأسیس مؤسسه‌ی ریاضی بودند درخواست پیشنهاد کرد. پس از برسی پیشنهادهای کمپریج، ادینبرو، آکسفورد، و ارلیک، شورا توصیه کرد پیشنهاد کمپریج پذیرفته شود و قول ۳۶۶۰۰۰ پوند پژوهانه‌ی سالانه‌ی قابل تمدید (rolling grant) را برای چهار سال اول داد. منابع دیگر — ان.ام.راتچاچايلد، شرکت آپل انگلستان، انتشارات دانشگاه کمپریج، انتشارات دانشگاه پرینستون، اشپرینگر فرلاگ (Springer-Verlag) و ناشران دیگر، کالج‌های کراپیست، گانویل و کایوس (Gonville and Caius College)، امانوئل و عیسی (Emmanuel and Jesus College)، بنیاد نافیلد (Nuffield Foundation)، شرکت میکروسیستم‌های سان (Sun Microsystems)، و دانشگاه کمپریج — مبالغ دیگری را تضمین کردند.

روز دوم نوامبر ۱۹۹۰ مؤسسه رسماً بخشی از دانشگاه کمپریج شد و کمیته‌های مدیریت (Management Committee) و هدایت علمی (Steering Committee) آن معین شدند. سر مایکل آتیه به سمت ریاست مؤسسه و پیتر گادارد، یکی از شخصیت‌های مهم در شکل‌گیری و

غیر از دانشکده‌ی ریاضیات بر عهده‌ی آنهاست. رابط‌ها مؤسسه‌ی را از نظرهایی که ابراز می‌شوند آگاه می‌کنند. همه‌ی کسانی که در برنامه‌های داراز مدت مؤسسه‌ی شرکت می‌کنند تشویق می‌شوند که در دیگر مؤسسه‌ت انجلستان سینیار بدنه‌ند یا مدت کوتاهی میهمان این مؤسسه‌ت باشند. برای چنین سفرهایی مؤسسه‌ی هزینه‌ی سفر را می‌پردازد و مسئولیت تأمین محل اقامت و هزینه‌های دیگر با مؤسسه‌ی میزبان است. به منظور تسهیل این کار فهرستی از شرکت‌کنندگان در برنامه‌های مؤسسه‌ی که بیش از دو هفته در انگلستان می‌مانند و مایل به تدریس یا سخنرانی طی اقامتشان هستند همراه با اطلاعات مربوط به زمان اقامت، موضوع پژوهش، و نحوی تماس با آنها، در مؤسسه نگه‌داری و به روز می‌شود. هیئت ملی مشاوران با مرکز بین‌المللی علوم ریاضی در ادبیه‌و پیوندی نیز برقار کرده است؛ این دو مؤسسه هدف‌هایی متمایز دارند که مکمل یکدیگرند و برای پیشرفت ریاضیات در انگلستان با یکدیگر همکاری می‌کنند. برنامه‌ی عضویت پژوهشگران جوان (Junior Membership) با پرداخت پژوهانه دانشگران جوان به آنها امکان می‌دهد در برنامه‌های مؤسسه شرکت کنند.

مؤسسه در ارتباط با برنامه‌هایی کارگاه‌هایی بیرون از کمبریج برگزار می‌کند که معمولاً سازمان‌دهنده‌ای محلی دارد؛ این سازمان‌دهنده با سازمان‌دهنده‌ی علمی برنامه و خود مؤسسه در ارتباط است. برنامه‌های یک روزه‌ی اسپیتال‌فیلدز (Spitalfields) به یاد انجمن ریاضی اسپیتال‌فیلدز که نیای انجمن ریاضی لندن بود، گاه به‌گاه با همکاری انجمن ریاضی لندن برگزار می‌شود و هدفش آگاه‌کردن جامعه‌ی ریاضی به‌ویژه دانشجویان دکتری از تازه‌ترین پیشرفت‌ها در زمینه‌ی برنامه‌ی خاصی است که در مؤسسه همزمان برگزار می‌شود. همه‌ی سینیارهای مؤسسه ضبط ویدئویی می‌شود و در پایگاه مؤسسه در شبکه در دسترس همه قرار می‌گیرد. تا کنون ۱۸ برنده‌ی مدال فیلدز، ۷ برنده‌ی جایزه‌ی نوبل، ۱۱ برنده‌ی جایزه‌ی ول芙، و ۵ برنده‌ی جایزه‌ی آبل در برنامه‌های مؤسسه شرکت کرده‌اند.

مرکز علوم ریاضی

کار اولیه برای مرکز جدیدی برای علوم ریاضی در زمین‌های کنار مؤسسه‌ی نیوتون در ۱۹۹۶ شروع شد و در دسامبر ۲۰۰۲ به پایان رسید.

امروز

مؤسسه‌ی آیزاک نیوتون امروز به مثابه مؤسسه‌ی ملی انگلستان برای پژوهش در ریاضیات است. مؤسسه از منابع مالی متنوعی برخوردار است اما مهم‌ترین منبع درآمد آن هم‌زمان پژوهانه‌ی قابل تهدید EPSRC است که اکنون از مرز ۱/۶ میلیون پوند در سال گذشته و هر سه سال مشمول بازیابی همتایان است.

در سال ۱۹۹۹ پس از بازدید هیئتی از ESPRC، به منظور تثبیت و گسترش نقش ملی مؤسسه در پژوهش‌های ریاضی، هیئتی تحت عنوان هیئت ملی مشاوران (National Advisory Board) شکل گرفت. یکی از ابتکارات آن تشکیل شبکه‌ی رابطان (Correspondents) در دانشگاه‌ها و سایر مؤسسه‌ت انجمن برای اشاعه‌ی پژوهش‌هایی است که در مؤسسه انجام می‌گیرد. رابط‌ها مرتباً از فعالیت‌های مؤسسه آگاه می‌شوند و اطلاع‌رسانی به دانشکده‌های دانشگاه‌شیان به‌ویژه دانشکده‌های

سیاست مؤسسه

از روز نخست قصد بر این بوده که مؤسسه به علوم ریاضی در گستردگی ترین تعبیرش بپردازد. گسترهای علمی که ریاضیات در آنها نقش دارد آنقدر پهناور است که هیچ مؤسسه‌ای در حدواندازهای معمول نمی‌تواند همه را پوشش دهد در نتیجه درگزینش موضوعات پژوهشی همیشه این اصل رعایت می‌شود که هیچ موضوع از پیش مردود نیست و معیار تعیین‌کننده مزیت علمی موضوع است.

یکی از هدف‌های عمدهای مؤسسه‌ی نیوتون غلبه بر موانعی است که ساختارهای اداری دانشکده‌ها در دانشگاه‌ها به وجود می‌آورند، از این رو یکی از وجههای مهم در تدوین برنامه‌های مؤسسه جنبه‌ی بین‌رشته‌ای آنهاست که اغلب به معنی گردد آوردن پژوهشگران با مهارت‌ها و زمینه‌های کاری بسیار متفاوت است. به این ترتیب کمیته‌ی هدایت علمی بر اساس معیارهای راهنمای زیر کار می‌کند:

(الف) مخلوطکردن دانشگران از زمینه‌های مختلف پژوهشی به خودی خود موفقیت‌آمیز نیست بلکه باید زمینه‌ی مشترکی باشد که همه بتوانند کار خود را بر آن متمرکز کنند.

(ب) هر برنامه باید محتوای ریاضی مهم و اساسی داشته باشد.

(ج) هر برنامه باید شالوده‌ی گستردگی در ریاضیات داشته باشد.

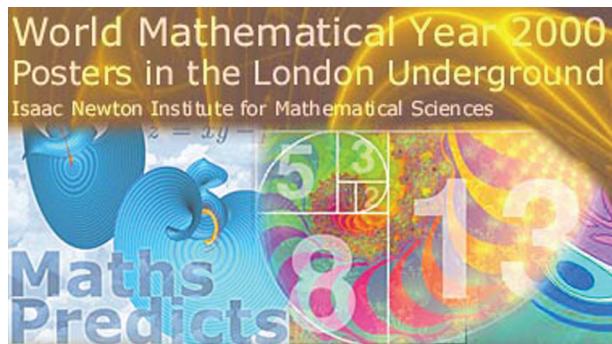
در ریاضیات، مانند بسیاری دانش‌های دیگر، پژوهش شامل رهگشایی‌های عمده حاصل از اندیشه‌های نوین است که دوره‌های طولانی تسبیت و تحقیم دست‌آوردها را به دنبال دارد. برای این‌که مؤسسه‌ی نیوتون بتواند مرکزی مهم و نوآور باقی بماند لازم است که درگیر رهگشایی در مژدهای دانش باشد و کار تسبیت و تحقیم را به دیگران واگذارد. از آنجا که برنامه‌های مؤسسه از دو تا سه سال قبل انتخاب می‌شوند آن‌چه زمانی در مرز دانش بوده است لزوماً در هنگام شروع برنامه نخواهد بود. بنابراین بهترین روش، انتخاب زمینه‌هایی است که اهمیت و تنوع شان احتمالاً پایدار خواهد ماند هم‌چنان برای موضوعات پژوهشی رهبرانی را باید برگزید که بتوانند به‌مندی خود را با اندیشه‌های نوین و فقیه دهنند. اما تاریکی و جنبه‌های میان‌رشته‌ای موضوع باید تابع معیار بسیار مهم ترکیبیت باشند. موضوع انتخابی باید توانایی جذب بهترین ریاضیدان‌ها و دانشگران را از سراسر جهان داشته باشد.

گرچه مؤسسه در مقیاس جهانی عمل می‌کند اما باید آن را در بافت انگلستان در نظر گرفت و انتظار طبیعی از مؤسسه این است که همه‌ی برنامه‌های آن استفاده‌ای برای جامعه‌ی ریاضی انگلستان نیز در بر داشته باشد: اگر دانشگران انگلستان در زمینه‌ای خاص قوی باشند انتظار می‌رود در برنامه‌های مربوط به آن زمینه نقش عمده بازی کنند، و اگر ضعیف باشند برنامه باید به بالابردن تراز آنها در آن زمینه کمک کند و دوره‌های آموزشی برای پژوهشگران جوان و دانشجویان نقشی اساسی خواهند داشت.

این مجتمع اکنون خانه‌ی دانشکده‌های ریاضیات کاربردی و فیزیک نظری، دانشکده‌ی ریاضیات محض و آمار ریاضی، و کتابخانه‌ی بتی و گوردون مور در دانشگاه کمبریج است و ۲۵ گروه ریاضی را در هفت پاویلیون مشتمل بر ۳۴۰ دفتر کار جای داده است. این دفترها از راه‌های ساختمانی مرکزی که بخشی از آن زیر سطح زمین قرار دارد به هم مرتبطند.

پوسترهاي متروی لندن

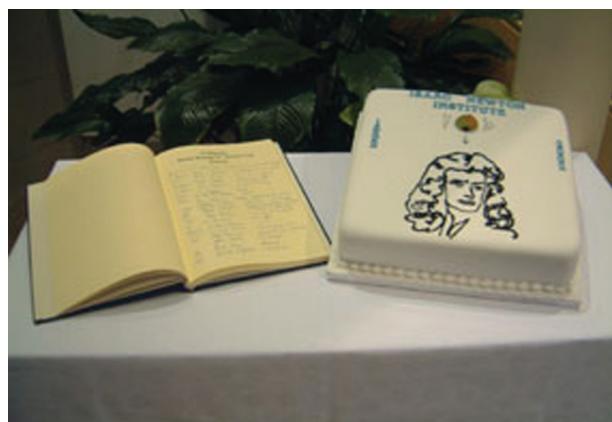
طی سال ۲۰۰۰ — سال جهانی ریاضیات — پوسترهاي در مؤسسه‌ی نیوتون طراحی شد که ماه به ماه در قطارهای متروی لندن به نمایش گذاشته شد. هدف از پوسترها نشان دادن ارتباط ریاضیات با زندگی بود و کاربرد ریاضیات را در بسیاری از شاخه‌های علوم فیزیکی، زیستی، فنی، و مالی نمایان می‌کرد. طی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۲ مجموعه‌های این پوسترها به

رایگان در اختیار دیربرستان‌ها قرار گرفت و از آن زمان تا کنون پوسترها در صحنه‌هایی از شماری از فیلم‌های تلویزیونی و سینمایی ظاهر شده‌اند. کتابچه‌ای در شرح پوسترها نوشته شده و این کتابچه و خود پوسترها در معرض فروش قرار گرفته‌اند.

دهمین سالگرد مؤسسه

در سال ۲۰۰۲ مؤسسه دهمین سالگرد تأسیس خود را جشن گرفت و مراسم خاصی به این منظور برگزار کرد. جشن دانشگاه‌یان در ۲ ژوئیه با چهار سخنرانی و اولین سخنرانی سر جان کینگهام در مقام رئیس جدید مرکز نیوتون برگزار شد. مراسم برای مخاطب عمومی برای سه گروه سنی در نظر گرفته شده بود و در هر کدام حدود صد نفر از جمله کودکان جوان و نوجوانان شرکت کردند.

پایگاه اطلاعاتی مؤسسه

مطلوب بالا عمدتاً از پایگاه اطلاعاتی مؤسسه‌ی آیزک نیوتن در نشانی

<http://www.newton.ac.uk>

برداشته شده است. یکی از نکات جالب این پایگاه دقیق و غنی‌

اطلاعاتی است که در اختیار بازدیدکننده قرار می‌دهد. برای مثال صفحه‌ی

<http://www.newton.ac.uk/generalinfo.html>

در بردارنده‌ی همه‌ی اطلاعاتی است که میهمانان مؤسسه نیاز دارند، به فهرست

مطلوبی که در بخش B آمده است توجه کنید (به ترتیب الفبای انگلیسی):

عدم حضور طولانی در مؤسسه، دوچرخه، کرایه‌کردن خودرو، نگهداری

کودکان، قهوه و چای، امکانات کامپیوتری، تعییر تاریخ اقامت در مؤسسه،

اموری که هنگام ترک مؤسسه باید انجام شود، امور مربوط به ناتوانی‌های

جسمی و معلولین، کلید و کارت ورود، نماير، حمایت مالی، آتش‌سوزی،

کمک‌های اولیه، مبلمان، اطلاعات مؤسسه، بیمه، پژوهشگران جوان،

کامپیوترهای لپ‌تاپ، سخنرانی و سeminارها، ناهار، بهداری، برنامه‌های

مخصوص تازه‌واردها و دانشمندان میهمان، دفتر کار، پارکینگ، فتووکپی،

پست، پیش‌نمونه‌ی مقالات و انتشارات، بازیافت، دانشجویان، مدارس برای

فرزندان میهمانان، امنیت، سپیگار، امکانات ورزشی، لوازم تحریر و سایل

دقتری، تلفن، نزخ مکالمات تلفنی، سخنرانی و سeminارهای دانشگاه کمیریج،

لوازم قیمتی، ویزا، بازدید از دانشگاه‌های دیگر انگلستان.

طول برنامه‌های مؤسسه بین ۴ هفته تا ۶ ماه متغیر است. در هر زمان دو برنامه در مؤسسه در حال برگزاری است که هر کدام می‌تواند تا بیست نفر شرکت‌کننده داشته باشد. کارگاه‌های کوتاه‌تر، همایش‌ها و نشستهای ماهواره‌ای نیز به صورت بخشی از برنامه سازمان داده می‌شوند.

برای بررسی برنامه‌های پیشنهادی، کمیته‌ی هدایت علم دو نشست سالانه دارد. برای این‌که پیشنهادها در یکی از این دو نشست بررسی شوند باید تا قبل از ۳۱ ژانویه یا ۳۱ ژوئیه ارائه شده باشند. برنامه‌ها در صورت تصویب بین دو تا سه سال بعد برگزار خواهند شد. پیشنهادهای موفق معمولاً طی فرآیند گفت و گو بین پیشنهادکنندگان و رئیس مؤسسه شکل می‌گیرند و ممکن است پیش از تصویب نهایی در بیش از یک نشست بررسی شوند. در نتیجه می‌توان پیشنهادی مقدماتی به مؤسسه ارائه کرد و پس از دریافت نظرات کمیته‌ی هدایت علمی شکل نهایی پیشنهاد را مشخص کرد.

برنامه‌ریزی علمی و سازماندهی هر برنامه بر عهده‌ی تیمی مستشكل از ۳ یا ۴ نفر است (که گاهی از کمک کمیته‌ای مشورتی نیز برخوردار است). سازمان‌دهندگان هستند که توصیه می‌کنند چه افرادی (حداکثر بیست نفر) در برنامه شرکت کنند و برنامه‌ریزی کارگاه‌های کوتاه‌مدت و همایش‌های مرتبط با برنامه (با امکان دعوت افراد بیشتر) نیز بر عهده‌ی آنهاست.

درباره‌ی نیوتن

در باره‌ی حواس‌پرتی نیوتن داستان زیاد است: هنگامی که در افکار علمی غرق می‌شد همه چیز را فراموش می‌کرد و در کمپریج نه دوست و آشنا داشت و نه خویشاوند و نه مسئولیت‌های زیاد و از این وضعیت کمال استفاده را می‌کرد. برخی داستان‌ها از این قرارند:

نیوتن به برخی دوستانش شام می‌داد، میز شام را ترک گفت تا از سرداپ خانه برای شان چیزی بیاورد تا بنشند. اما در میان راه غرق افکار خود شد و کار و میهمانانش را فراموش کرد، ردایش را به تن کرد و به کلیسا رفت. گاهی لباس‌ها را کامل به تن نکرده به خیابان می‌رفت و وقتی از وضع خود آگاه می‌شد با شتاب و شرمگین به خانه بازمی‌گشت. اغلب هنگامی که در باع قدم می‌زد ناگهان می‌ایستاد، سپس شتابان به اتاقش می‌رفت و روی اولین کاغذی که دم دستش می‌آمد ایستاده شروع به نوشتن می‌کرد. یک بار از اسپیش پیاده شده بود تا از تپه‌ای بالا ببرود، وقتی به بالای تپه می‌رسد و برای پرداخت عوارض برمی‌گردد که دوباره سوار اسپیش شود و می‌یند که فقط افسار را درست دارد، اسب هنگام بالارفتن خود را از افسار رها کرده است بی‌آن‌که نیوتن متوجه شده باشد.

منبع:

Steven G. Krantz, *Mathematical Apocrypha*, MAA: Washington, DC (2002), 15.